

2. Безклубий І. А. Теоретичні проблеми банківських правочинів. Спеціальність: 12.00.03 — цивільне право і цивільний процес; сімейне право; міжнародне приватне право. Дисертація на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук. — Київ, 2006. — С. 501.
3. Цивільний кодекс України: Закони України // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2003, №№ 40-44, ст. 356.

ДРАГОМИРОВА Ю. В.

Національний університет «Одеська юридична академія»,
доцент кафедри цивільного права, кандидат юридичних наук, доцент

ОСОБЛИВОСТІ РОЗІРВАННЯ ШЛЮБУ ДЕРЖАВНИМ ОРГАНОМ РЕЄСТРАЦІЇ АКТІВ ЦИВІЛЬНОГО СТАНУ ЗА ЗАЯВОЮ ПОДРУЖЖЯ, ЯКЕ НЕ МАЄ ДІТЕЙ

В сучасних умовах правової переваги цивільного (зареєстрованого) шлюбу можливість розірвання шлюбу на підставі волевиявлення одного або обох з подружжя є проявом принципу свободи шлюбу і рівності подружжя. Оскільки вступ до шлюбу здійснюється вільно і добровільно, то ніхто не може бути примушений до зберігання подружніх відносин, якщо їхні первісні стосунки втрачено. Таким чином, чинне сімейне законодавство передбачає два порядки розірвання шлюбу: судовий та державним органом реєстрації актів цивільного стану. Основним порядком розірвання шлюбу є в органах ДРАЦС, і лише в особливо складних ситуаціях шлюбно-розлучний процес відбувається в суді.

Тому, питання про розірвання шлюбу є досить актуальним в наш час. Оскільки кожен день не тільки в Україні, а й у світі припиняються шлюби за взаємною згодою осіб, які не мають дітей.

Сучасне бачення цього питання є в працях вчених-юристів як радянського так і сучасного періодів в галузі цивільно та сімейного права: Л. М. Баранової, В. І. Борисової, О. М. Калітенко, З. М. Ромовської, Є. О. Харитонова, Ю. С. Червоного та інших дослідників.

Згідно із Сімейним кодексом України (далі — СК України), а саме статтею 106 подружжя, яке не має дітей, має право подати до органу державної реєстрації актів цивільного стану заяву про розірвання шлюбу. В цьому випадку йдеться саме про спрощену процедуру розірвання шлюбу. У разі розірвання шлюбу, яке передбачено у статті 106 СК України, проводиться на підставі письмової заяви подружжя про розірвання шлюбу, у якій обов'язково повинно бути зазначено про відсутність у них спільних дітей, після спливу одного місяця від дня подання цієї заяви, якщо вона не була відкликана, у присутності хоча б одного із подружжя [1].

Після прийняття заяви про розірвання шлюбу особам, які подали таку заяву, робітники органу державної реєстрації актів цивільного стану повинні роз'яснити порядок і умови реєстрації розірвання шлюбу, а також момент його припинення. До цієї заяви має бути додане свідоцтво про про шлюб. А у випадку, якщо у подружжя такого свідоцтва немає, а актовий запис про шлюб в органі актів цивільно стану не зберігся, то можливо при наявності в паспортах або паспортних документах заявника відмітки про шлюб вимагати поновлення актового запису не потрібно. Про відсутність свідоцтва робиться відмітка на заяві про реєстрацію розірвання шлюбу. А у разі, якщо свідоцтво про шлюб є у наявності, після складення актового запису про розірвання шлюбу воно повертається заявникам з відміткою про реєстрацію розірвання шлюбу. Якщо актовий запис про шлюб був складений в органах реєстрації актів цивільно стану України, але не зберігся, і в подружжя немає свідоцтва про шлюб, а також відсутні штампи про шлюб в паспорта, паспортних документа, то реєстрація розірвання шлюбу може бути проведена тільки після поновлення актового запису про шлюб у встановленому законодавством порядку [2].

СК України передбачає таку можливість реалізації права на подачу заяви про розірвання шлюбу через представника. Якщо хтось один із подружжя через поважну причину не може особисто подати заяву про розірвання шлюбу до органу реєстрації актів цивільного стану, таку заяву, повинні нотаріально засвідчити та від його імені може подати другий з подружжя [1].

Загалом держава повинна сприяти укріпленню сімейних відносин, то ті державні органи на яких покладені обов'язки щодо припинення шлюбу шляхом його розірвання повинні вживати всі передбачені законом можливості щодо збереження шлюбу. Саме з цієї причини державний орган реєстрації актів цивільного стану виносить постанову про розірвання шлюбу після сливу одного місяця від дня подання такої заяви при умові, що вона не була відкликана. Саме такий строк дається подружжю для того щоб вони уникнули помилок щодо розірвання шлюбу, так як деякі діють емоціонально та імпульсивно і через деякий час можуть змінити своє рішення для подальшого існування шлюбу.

У випадках, якщо шлюбні відносини припинені і сторони згодні на припинення шлюбу, але вони не можуть вирішити майновий спір, то у ч. 3 ст. 106 СК України зазначено, що шлюб розривається незалежно від наявності між подружжям майнового спору. Після розірвання шлюбу подружжя може вирішувати проблеми майнового характеру у судовому порядку [1]. Отже, незалежно від наявності між дружиною та чоловіком, які не мають дітей, майнового спору, при їхній взаємній згоді на розірвання шлюбу може бути здійснена у державному органі реєстрації актів цивільно стану. Саме таким чином, подружжя може звернутись до державного органу реєстрації актів цивільного стану із спільною заявою про розірвання шлюбу та одночасно — до суду

із позовом про поділ спільного майна або стягнення аліментів. Шлюб між подружжям може бути розірваний державним органом реєстрації актів цивільного стану незалежно від того, скільки часу в суді буде розглядатися майновий спір подружжя [2].

Отже, можна зробити висновок, що припинення шлюбу в державних органах реєстрації актів цивільного стану стосується подружжя, яке взагалі не має спільних дітей або їхні діти досягли повноліття. Такому подружжю надано повне право на розлучення. А навіть, якщо у подружжя є майновий спір, то шлюб припиняється у день реєстрації державним органом реєстрації актів цивільного стану про розірвання шлюбу. А майновий спір подружжя може бути вирішено в порядку позовного провадження.

Список використаної літератури:

1. Сімейний кодекс України від 10 січня 2002 р. // ВВР. — 2002. — № 21-22. — С. 135.
2. [Електроний ресурс]. — Режим доступу: <http://uazakon.ru/ukr/sku/106/default.htm>

ІВАНОВ А. В.

Національний університет «Одеська юридична академія»,
аспірант кафедри цивільного права

ОСНОВНІ ОЗНАКИ ДЕВЕЛОПМЕНТУ НЕРУХОМОСТІ В УКРАЇНІ

Сам термін «девелопмент нерухомості» на даний момент достатньо важко назвати новим для української економіки, оскільки перші компанії, діяльність яких була пов'язана з девелопментом нерухомості почали з'являтися ще в середині дев'яностих. Але незважаючи на цей факт, поняття «девелопмент нерухомості» все ще залишається малодослідженим в Україні і єдиного комплексного визначення цього поняття ні економічна, ні юридична українська наука не розробили. Також не вироблено і не напрацьовано єдиних підходів і вимог, які б висувалися до процесів девелопменту нерухомості. Це в значній мірі пов'язано з тим, що девелопмент в Україні хоча й почав з'являтися практично від моменту проголошення її незалежності, проте широкого розповсюдження за весь цей час він так і не набув, причиною чого виступили достатньо великі економічні ризики, які в значній мірі обумовлені відсутністю правого регулювання девелопменту нерухомості в Україні. Але навіть зважаючи на описані фактори, девелоперська